

Treća nagrada Natječaja *Mali Marulić*, 2021.

Luiza Bouharaoua

JAJO I STRAŠNI STRAH

(Inspirano istinitim događajima)

LICA:

JAJO

GIU

LU

LJU

STRAŠNI STRAH

1.

Na sceni se nalazi garsonijera koja se sastoji od čajne kuhinje i tuš kabine na lijevo te velikog ormara u dubini pozornice. Ispred ormara, na desnoj strani, nalazi se krevet s dvjema ladicama na dnu, a ispred njega dvosjed, koji je ujedno najbliži komad namještaja publici. U tom majušnom stanu mačak JAJO drijema na kauču, maca GIU natjerava lopticu po stanu, a njihovi LU i LJU pospremaju nemali nered. Kada se publika umiri, LU i LJU se okrenu prema njima.

LU: Dobar dan!

LJU: Dobro došli!

LU: Kamo ste pošli?

LJU: Sjednite s nama malo

LU: ako vam je našu priču čuti stalo.

LU i LJU na trenutak ostavljaju pospremanje i počinju predstavljati svoj stan i ukućane.

LJU: Na petom katu kućnog broja tri, žive junaci

ove priče baš svi.

LU: Skrbnici mačji Lu (*pokazuje na sebe*) i Lju (*pokazuje na njega*) sestrice maca po imenu Giu (*pokazuje na Giu koja se i dalje veselo igra*).

LJU: I Jajo, jedan sasvim srčani mačak (*pokazuje na uspavanog mačka*) koji čak i na njušci nosi ljubavi tračak.

(*pokazuje na madež u obliku srca na njegovoj njuški*)

LU: U taj stan skroman i mali,

svi su naši snovi stali.

LJU: Zdjelice pune ukusnog jela,

mekani kauč na koji bi svaka guza sjela.

LU: Topli krevetac i popluni bajni pod
kojima Jaji sretno jure dani.

GIU naglo skoči na krevet pa jurne za lopticom dalje. LU I LJU joj se pridružuju u igri.

LJU: Dok se sestrice lovka za lopticama spretno u trk daje, naš Jajo za
sport baš i ne haje.

JAJO se lijeno okrene u snu tako da su mu sada sve četiri šape u zraku.

LU: Veći dio dana on je kralj fjake, aktivno leži
da bi uhvatio baš sve zjake.

JAJO se okrene u snu i zamota tijelo u klupko.

LJU: Ujutro drijema zamotan kao zvrk, popodne na
jastuku temeljito odmori brk.

LJU dovlači usisavač.

LU: Živio bi taj mačak svakodnevicu bajnu da u
sebi ne krije jednu strašnu tajnu.

LJU nogom pali usisavač, a JAJO se prene iza sna i naglo skoči na noge.

JAJO: Uh, ah! Strašni strah!

GIU naglo prestaje s igrom.

GIU: Prolomio se iz Jaje uzdah!

JAJO se daje u bijeg.

GIU: Do Jaje mi je hitno poći, ali što to
vide moje oči? Iz popluna viri Jaji
samo rep, zavukao se duboko
kao u džep.

JAJO: Kakav je ovo potres bučan, zvuk
nadasve strašan i mučan?

JAJO mrvicu proviri ispod popluna.

JAJO (vrisne): Sestrice Đu, sobom gmiže hučna bučna zmijolika neman!
Ja na ovaj užas nikako nisam spreman!

GIU: U strahu su velike oči i kratak dah i
trbušćić ti krči kad si plah.
To je ništa do li stroj što prašinu vuče,

Lju njime brže čisti svaki kutak kuće.

GIU skoči na usisavač i vozi se na njemu dok LJU usisava stan.

JAJO izviri cijelom glavom iz popluna.

JAJO: Zašto tako plah ja sam, a neustrašiva ti si?

Kako to da pri skoku ni oklijevala nisi?

GIU: Nije hrabar onaj kojeg strah nikad ne mori, već onaj koji ga prizna i s njime se bori.

LJU gasi usisavač i sprema ga u ormar. JAJO izlazi iz skrovišta i zamišljeno gleda prema publici.

JAJO: Nije hrabar onaj kojeg strah nikad ne mori, već onaj koji ga prizna i s njime se bori.

2.

Jutro je i LU i LJU se spremaju za radni dan. LU odlazi pod tuš, LJU kreće spremati doručak.

Raščupan i još uvijek u pidžami, LJU se okreće prema publici.

LJU: Rano je jutro, vedar je dan.

Naši su ukućani iz očiju odagnali svaki san.

Maca Giu na jutarnju gimnastiku kreće,

(Pokazuje na GIU koja se netom probuđena temeljito isteže.)

Jaji od doručka nema veće sreće.

JAJO se umiljava, LJU mu daje zdjelicu s hranom. Kada vidi da JAJO već jede doručak i GIU jurne prema LJU, on je pogladi po glavi i da joj njezinu zdjelicu.

LJU: Što bismo, Lu, ti i ja jeli, od čega bismo mi kao
zadovoljne mace preli?

LU odškrine vrata tuš kabine.

LU: Na spomen pomfrita i pizze meni se
uvijek ozari lice!

LJU: Sladoleda i čokolade ja bih svaki dan da
mi netko dade!

LU: Ipak za doručak treba pametno jesti, ne možemo
hranu na fast food i slatkiše svesti.

LJU: Najbolje bi bilo stoga da nam na stol
izvadim voća mnoga.

LU: Peciva tamna, jogurt i sir bit
će to gozba kao za pir.

LJU krene vaditi sastojke za doručak, GIU i JAJO se umivaju nakon jela. Kada završi, JAJO krene prema tuš kabini koju u tom trenu otvara LU i vješa na kukicu četku za ribanje leđa. Kada začuje huk vode iz tuša, JAJO ustukne.

JAJO: Uh, ah! Strašni strah!

GIU načuli uši.

GIU: Evo opet taj uzdah!

Jurne prema JAJI.

GIU: Maco braco, moja njuška tvoj strah njuši!

Jao, pa tebi iz ladice vire tek samo uši!

JAJO: Golemi slap što sa nebesa pada

stotinu strahova meni zada!

Pljuskovi nagli i bujice vode mene

na puko drhtanje svode! A tek

milijarde kapi što prijete svakoj

mojoj šapi!

GIU: Pogledaj, Jajo, to Lu izlazi iz tuša, nešto ću ti reći

da ti se smiri duša. Mi se čistimo na suhom, a

Lu i Lju u vodi, sve se to samo na higijenu

svodi. Niti jedna od tih milijardu kapi ne može

ništa nijednoj tvojoj šapi.

JAJO: Mislim da je najbolje da i dalje u ladici ležim, potpunoj nevidljivosti da težim. Jer kako da hrabar budem i kako treba kad me taj strašni strah odasvud vreba?

GIU: Ohrabrenje tebi treba malo veće, možda u ovim

riječima nađeš tračak sreće: Nije manje
hrabar onaj koji je plah, taj još samo mora
savladati svoj strah. Znam da te njuška u
skrovište vuče, da ti od straha srce brže tuče.
Sigurna sam, ipak, da ti si spreman brzo i
hrabro poraziti tu strašnu neman.

JAJO izlazi iz ladice. Zamišljeno se obraća publici.

JAJO: Nije manje hrabar onaj koji je plah, taj još
samo mora savladati svoj strah.

3.

Nedjelja je i LU I LJU se spremaju za izlet. Vade opremu i odjeću, pakiraju ruksake.

LU: Na planinu, na planinu iako
volimo i nizinu!
'Ko na izlet ide na neradni dan,
tome se o odmoru ispuni svaki san.

LU navlači gojzerice, vadi kapu, šal i rukavice.

LJU: Na planinu, na planinu, pozdravljamo za
danas nizinu!

LU ga odmjeri od glave do pete i prekine.

LU: Zašto si nespreman i bosih nogu?

LJU: Gojzerice svoje pronaći ne mogu!

Kako uzbrdo bez tih čizama da hodam?

LU: Pidrži mi stolac, odmah ti ih dodam!

LJU pridržava stolac, LU se penje na njega i iz ormara vadi stvari koje LJU jednu po jednu odlaže na pod. Meki poplun i jastuk. Čim ga ugledaju, i GIU I JAJO se na njih izvale. Dvije debele knjige. Jedan veliki lonac s poklopcem. I naposljetku, gojzerice.

LJU: Ima li tu i kakva debela vesta?

LU: Pidrži ovo i evo je smjesta!

LU dodaje LJU mačji transporter, plastičnu kućicu s metalnim rešetkama.

Čim ga ugleda JAJO skoči na noge, a GIU se taktički krene povlačiti.

JAJO: Uh, ah! Strašni strah!

GIU: Bome će se i iz mene prolomiti uzdah! *Oboje*

pobjegnu na kauč i stisnu se jedno uz drugo,

JAJO: Kakav je ovo mačji zatvor tužan?

Kako je moguće da u njemu završiš ni kriv ni dužan?!

GIU: Samo jedno ta naprava znači, kad se sjetim

odmah mi se smrači. Bilo je to prošlog ljeta, a

i dan danas me uhvati sjeta. Cijelim putem

urlala sam i zavijala glasno, u svaki svoj krik

dala sam se strasno. Uveli su me u neku sobu

bijelu, strah me obuzeo po cijelom tijelu.

Izvukoše me iz transportera vani,

I hajde, Giu, ti se sad brani. Pripremih se proizvesti

najstrašnju buku, ali žena u bijeloj kuti pruži mi

ruku. Pomazi me po glavi, počeše nježno ispod

brade, pomislim da možda ih mogu i pustiti da

rade. Naučih tada da se ljudi u kutama bijelim

bave tvojim tijelom cijelim.

Pregledaju ti oči, zube i rep,

provjere jesu li ti trbuh i šape za pet. Dobri su

prema tebi iako su okolnosti guste, ali malo ti se

smuči prije nego te puste. Sjećam se neki sam

lijek triput pila jer sam dvaput pod jezik tabletu

skrila. Cijelo me vrijeme morio strah, izmamio je

iz mene i pokoji uzdah. Ipak sve je bilo gotovo za

tren, u zatvor sam svojevrijeme ušla zdrava k'o

dren. Onda smo opet miloj kući našoj došli i
mene su i veliki i mali strahovi prošli.

*GIU I JAJO vire preko naslona kauča i gledaju u LU i LJU koji slažu stvari i vraćaju ih natrag u ormar. Zadnji vrata
i transporter.*

GIU: Maco braco, čini se da je opasnost prošla, kleta ta
sudba nije danas po nas došla.

LJU navuče gozzerice, LU natakne kapu, jedno drugome zamotaju šal oko vrata.

JAJO: Lakše dišem i mirna mi šapa.

Gle, oboma je već na glavi i kapa!

LU I LJU pomaze obje mace na kauču i zapute se prema vratima.

LU: Nedjelja je naš slobodan dan zato
nam je radostan!

LJU: U planinu, u planinu, prvo na brdo pa natrag
macama u nizinu.

LU I LJU izlaze.

JAJO: Kako si ti izgurala taj mračni čas?

I ja bih htio biti sam svoj spas.

GIU: Iz tog događaja koji me tolikih strahova košta naučih štošta. Najvažnije je ipak, slušaj amo, strahu da divlja da ne damo. Kad dah ti se krati i osjetiš užas taj čega se ja to bojim, ti se zapitaj.

JAJO: Hrabra si maca, sestrice draga veličanstvena je ova tvoja saga. Bojim se da ja ću uvijek biti plah, nikada neću k'o ti pobijediti strašni strah.

GIU: Strahovanju tvome dolazi kraj, samo sebi, braco, vremena daj.

JAJO se zamisli. Zamišljeno prema publici:

JAJO: Kad dah ti se krati i osjetiš užas taj, čega se ja to bojim, ti se zapitaj.

4.

LU dodaje jaknu LJU. LJU dodaje jaknu LU, maze po glavi GIU koja ih isprati do vrata. Ljube jedno drugo u obraz i na izlasku iz stana mašu publici.

GIU (ziječajući): Lu i Lju na posao tako rano krenu,

da mačka Jaju iz sna ni ne prenu. Ja ću se
sada povući u logu, i vratolomne lovke
odmarati se mogu. Krajičkom oka ipak Jaju
vrebam, spremna sam na skok čim mu
zatrebam. On je taj kojeg strašni strah
mori, na njemu je sada da se s njim izbori.

GIU se povuče u logu i zaspi. U stanu je tišina. JAJO se budi kada otkuca sat.

JAJO: Podne kuca, meni tek sad zora rudi.

Lijeno se rastegne pa osvrne oko sebe.

JAJO: Gdje su, o gdje, moji ljudi?

Ni sestrice mace nema gdje god mi pogled seže, ajme,
jao, strah me već steže!

JAJO traži svoje ukućane po praznom stanu.

JAJO: Evo ga, evo, stiže uzdah:

Uh, ah! Strašni strah!

JAJO dezorijentirano juri po stanu

JAJO: Brže bolje, Jajo, ti u ormar bježi inače će ti
na srcu teret biti još teži!

JAJO uleti u ormar pa proviri kroz odškrinuta vrata.

JAJO: Zaista nikog nema da mi u pomoć skoči, ja ovaj
strah izdržati neću moći!

Pred JAJOM se iz mraka pojavljuje STRAŠNI STRAH.

JAJO: Što je ovo? Dođe mi da vrisnem, ali ova strašna
nemam brani mi da pisnem! Čupavo klupko s
dva plamteća oka,

preskočiti ga ne možeš, nema tog skoka.

A tek glas!

Na tijelu mi se uspravila svaka vlas!

Njegov strašni gučak stanom se ori!

(Publici)

Čuješ li što govori?

STRAŠNI STRAH: Ja te strašim

da te uplašim!

Grdim i hučim,

najstrašnije bučim!

Ja te vrebam

dozvolu ne trebam
danju noću, kad god
hoću.

JAJO: Od straha sve su mi veće oči, kako
ovom užasu da se doskoči?

STRAŠNI STRAH: Ja te strašim
da te uplašim! Grdim i
hučim, najstrašnije
bučim!

JAJO: Klecave mi šape, ali Giu mi je rekla da se ne dam, odgovora moram
tražiti jer nužno ga trebam!

STRAŠNI STRAH: Ja te vrebam
dozvolu ne trebam
danju noću, kad
god hoću.

JAJO proviri iz ormara i obrati se STRAŠNOM STRAHU.

JAJO: Strašni Straše, zašto ti mene strašiš?

Zašto me plašiš? Grdiš i hučiš
najstrašnije bučiš? Zašto me
vrebaš, dozvolu ne trebaš?
Danju i noću, i kad neću, ti
mislíš da hoću.

STRAŠNI STRAH: Plašim te strašno, grdim i hučim

za tvoje dobro ovako glasno bučim! Plašim te grozno
kad opasnost vreba, zaštitit' sebe da znaš kad treba.
Sam i nezaštićen kad ostaneš u stanu, kad u sebe
sumnjaš i vidiš samo svaku svoju manu. Kad te mori
nemogućnost pusta, ja sam taj koji izbija uzdah iz
tvojih usta. Bori se ili bježi, to je odgovor kojem moja
buka teži.

JAJO izmili iz ormara.

JAJO: Strašni Straše, ali ne pretjeruješ li ti malo?

U ovom domu žive svi do kojih mi je stalo. I Lu
i Lju skrbnici moji, i sestrice maca koja se tebe
ne boji.

Nikakva opasnost ovdje na mene ne vreba.

Hvala lijepa, tvoja pomoć mi ne treba.

STRAŠNI STRAH: Mače malo, nemalo me ti iznenadi.

Je li moguće da ovaj Strašni Strah nepotrebno radi?

JAJO: Sve i da me opasnost vreba, od tebe ne dobivam ništa što

mi treba. Od pustog straha velike mi oči, ni naprijed ni
nazad ne mogu poći. Klecave mi šape i kratak dah, kako
da išta poduzmem kad zbog tebe sam tako plah?

STRAŠNI STRAH: Mudro zboriš, mače malo,

izvini, oprost, meni je do tebe stalo.

STRAŠNI STRAH sve sve više smanjuje i glas mu je sve manje strašan. JAJO se obraća publici.

JAJO: Kakvog li čuda, što se sve desi s

malo truda?

lako sam sam u stanu, mirne sam duše

veliki moj strah sasvim se ispuše. Gle

Strašnog Straha sad je malen i sitan, meni skoro

uopće nije ni bitan. Nije mi više kratak dah, ne

osjećam se čak ni toliko plah. *Obraća se*

STRAŠNOM STRAHU.

JAJO: Završimo ovaj razgovor mučan, odlazi,

Straše, i pusti me da ručam.

STRAŠNI STRAH (*slabašnim glasom*):

Mače malo, dobar tek ti želim,

odavde sada pokunjeno selim. Ispriku

moju iskrenu primi, nestajem naglo u

svojoj tmuni.

STRAŠNI STRAH odlazi. Iz prikrajka pred JAJU iskače GIU.

GIU: Ništa na svijetu draže mi nije, ovaj

veličanstveni rasplet srce mi grije!

Maco braco, porazio si Strašni Strah, nemoj
više govoriti da si plah.

GIU pomazi JAJU glavom, on joj uzvratu pa se daju u slavljeničku igru.

LU i LJU ulaze u stan i skidaju jakne.

LU: Kakva je ovo graja?

Što vas, mace, u ovom veselju spaja?

Obje mace jurnu prema njima i maze se.

LJU: Kakva je ovo nježnost pusta?

Je li vrijeme da nahranimo vaša mačja usta?

LU i LJU krenu puniti njihove zdjelice.

GIU: Smažimo bracu ovu zdjelicu ukusnog jela!

JAJO: Pa potražimo najmekši jastuk za odmoriti naša tijela.

GIU i JAJO sklupčaju se zajedno na krevet. LU sjedne na kauč, LJU skupi njihove zdjelice i jedna mu padne na pod i glasno odzvoni. Ni GIU ni JAJO se ne trznu. LJU sjeda pored LU.

LU: Na glasan zvuk Jajo više ne preda, dati se
u bijeg kao da mu se ne da.

LJU: Srce mu više užurbano ne tuče, njuška ga u

logu hitro ne vuče.

LU (*radosno publici*): Pored sestrice Jajo više ne spava u strahu...

JAJO puhne u snu.

LJU (*radosno publici*): ...čak i Strašni Strah otpuše u dah.

LU i LJU se zagrlje na kauču.

KRAJ